

תורה אור השלם נ"ו:

1. ויתארו עבדי המלך
בנהל ומקנאו שם באר מים
חיים: בראשית כו יט
2. כי מקנאי קנא חיים
ומק רצון מלך
משלי ח לה

3. כי כה אמר ה' דבני נטוה אליה: כנגד שלום וקבל שוטף כבוד גלים ונקטם על צד תנשאו ועל ברכים תשקשעו: ישיעוהו סי יב
4. כצפנים עפות כן יגן ה' צבאות על ירושלם גזן הדגיל פסח הדמליה:

ישיעיהו לא ה'
5. ה' תשפת שילום לנו כי
גם כל מציעה שילולנו
ישיעיהו כי ה'
6. ואשר אכלו שאר עמי
ורגם מעלרים השטיו
ואת עצמיהם פצו
ורגו כאשר בסיר ובקש
בדור קלחת מיה 2
7. הירא מומרב את כל
הנמחרת קשק את בלש
כי יבוא בקר צר רוח
8. נקרה בו ישיעיהו נס יי
9. כפור נודדת מן קנה כן
איש נודד ממוקן

משלי כו
9. ומשל אל בית הקרי
משל האמרת אליהם בה
אמר אוני אלהים שפת
הסוד שפת וגם יצא שם
קדם: ויחזקל כד 1
10. כענבים במדבר
מציאתי ישראל כבבורה
בתאנה בראשיתה ראיתי
אבותיהם הקנה כאו כעל
פער חזון לבשת ויהיו
שקונים בארבה:

11. כי מנזקן קדום נזקם
והשדמות עמדה ענבמו
ענבי רשע אשכלת מחרת
למזל: רכרים לכ לכ
12. מה נאוו על והדמים
רגלי מבשר משמיע שלום
מבשר טוב משמיע ישועה
אמר לביתן מלך אליהו:

ישיעוהו נב 1
13. על החרים אשא כבי
ונזה חצל נאות מדבר ענה
כי נצתה מכלי מזה
ולא ששמו קול מקנה מענה
השמים ועד בהמה נדרה
הלכה: ישיעוהו ט ט
14. הנהה ביום ההוא יתקע
בשופר נדרה וכאז האדרים
בארץ אשר והנדרים
בארץ מצרים והשתחו לוי
מה הדרש בירושלם:

ישיעיהו כו י
15. תקעו שופר בגבעה
הצדקה בקרנה יריש בית
און אמרדן נבנחיה
הרשעה ה
16. וחבל בני תהא לא
תחץ קבל לשון נאשא
וצר בדיקה לשון חרען
אשר יפהל בין מחרים
ובין תהאלי שמת א
17. וחבלים קין נש לא
הש שבעה תהא רעים
לא דעו הבין כלם לדרקם
שנ איש לבנעה מנהגה

ישיבתו נא לא
18. ארצה שקגמ מי לא
יכא ארצי אלהים דכר מי
לא יקבא: כפום 2 ב
19. קלה ארצה מסבבו
ומשחית גוים נסע יקבא
מסבבו לשום ארצך
לשמה צדך תצנע סאין
ישיבו ד' ז
20. ושלח פריה וקצא
את יוסף וידיצורו מן הבור
ויגלגל ויחלף שמלתיו וקבא
אל פריה:

21. תיגד לך את כל לבו
ויאמר לך מורה לא עליה
על ראשי כי גידר אלהים
אני מבטן אמו אם גלחתי
וקר מקני בור וקלחתי
ותיחתי מכל הארץ.
שופטים טו יז

22. מעק גנים באר מים
חיים ונולים מן לבנת;
שיר השירים ד טו

23. בזהר בור מימיה בן

והקדמה רגילה חזקה וחדשה
אשר יסמך איש עליו וקא בכ
אפסי ארץ ודם רבבות אפסי
מלכך יבוא לך צדיק ונחשע

הרואה פרק תשיעי ברכות

מזלג: יעזו עליך רעה. והם הלחים
: לא תצטרך למעשה ידך. שחמשה:
את אמו: קטיף לי כוכבא. עקרתי
ול הדם בכניסתי לחופה וקורין לה

(דף טו): שילחתה ביהינמא וראשה
 דאקא (ב) שכי משלח. ממים
 יתהם נכסי ואזנך לא שכי יתהם:
 רב שכלשון פרס ויון קורין לכשורא
 וכלשון יוני קורין לעשרה דיקא. והכי
 עשיית: דריש עשרה. חורה שבראש

שלו חלומות המבשרים שלום: ופרשו וסוף הוא: וכל קניין. לשון מרובה על הנה הוא: קרא קורא קרא קנין. קנין דבריה לדוען בחלום ירא שמים (שפי' לה): קורא. דך הגלגל בעמי יראלנות ולשנה שניה הוא ממקשה קנין. קנה: האולל מבשרי. בחלום: גבס עלה. קרוב לנותרקון על גמל: לפיכך דלחמרקן כקנהדירן (דף צב.) דמסרג

החזאי דקטוף לי כוכבא אמר
 ישראל זבנתיה ואכלת לדמיה
 דנשקי סיהרא אמר ליה בא
 נערה המאורסה אמר ליה
 עורבי דהדרי לפורייה אמר
 שממר ליה נשים הרבה שממא
 מינן בלא גט אמר ליה חזאי
 מדיא דלמיה אדדרי ודבי

ת ואשלחתיה אמר ליה חזאי
קיא אמר ליה לאו אול אבך
ש עשרה שהיא מלאה זוי אול
שנאמר יוהפרו עבדי יצחק
מוצאי מצא חיים וכתוב הכא

נהר צפור וקדרה נהר דכתיב
נבאות וגו' קדרה דכתיב ה'
זו כאשר בסיר וכבשר בתוך
טהר אליה כגהר שלום קודם
מר כצפרים עפות כן יגו' וגו'
לום ישכים ויאמר ה' תשפות
נחלום ישכים ויאמר כענבים
השמים יאמר ויגו' ויגו'

ישבים¹² ויאמר¹³ מה נאוו ע
ההואה שופר בחלום ישבים
חקעו¹⁴ שופר בבגבע ההואה
שיקדמו פסוק אחר¹⁷ והכלבים
שיקדמו פסוק אחר¹⁹ עלה
יו קודם שיקדמו פסוק אחר
אר מים חיים קודם שיקדמו
צוה לא ישבר קודם שיקדמו
לא קנה בחלום יצפה לחכמה

הוא אמר רבי זירא קרא קורא
ידא שמים בכל כחו הרוואה
אחר ²⁸כי יגה שור את איש
ליה בנים שמנגחים בתורה
והתניא רכבו מת לא קשיא
לישועה שנאמר ²⁹הנה מלך
תא דקרו ליה שונרא נעשית
רומיני בני ישראל רומיני ופוס

חַת בֵּין בְּרָדְרוּם יִפֶּה לוֹ אֲדוּם
מִמַּעַל כֵּן אֲבָרְרוּם אֲבֵל טִיבִי
מִמַּנֶּה אֲמֹר רַבִּי חֲמֹא בִּרְכִי
מִן בֶּר יִצְחָק אֲמֹר מִהֲכֹא יִגֹּם
יִאֵה פִיל בְּחִלּוֹם פְּלֹאוֹת נַעֲשׂוּ
מִן הַפִּיל וּמִן הַקּוֹץ לֹא קִשִּׁי
הָא

היה כחוצה לו על משענת הקנה הרצץ הזה על מדרג
הזו שחור הדר לו וקרני ראם קרני בהם צמים יגה הדר
כא כה 29. גלי קאר בת צין הרעי בת ירושלם הזה
ת טו 31. ראמר דוד אל נתן הקאמלי לוי ראמר נתן

Tél. FR : 01.80.

מסורת הש"ס

(א) [פי' בעיני] (ב) [שנאמר]
מגיל וברא בילקוט ישעיה סוף
רמז רנ"ו] (ג) בדרי חסד מלח
לך והוא קרה בישעיה ל"ו.
(ד) [פי' סנהדרין גב].
(ה) [לקמן ט: ו] (ו) [ד"ה נפרס]
אחר ד"ה טו"א].

הגהות הב"ח

(ב) גב' עד דלעמליק אחר
רנא לא מחללא ליה עד
דלעמליק רשיה אלז וכו'
ולעמליק רשיה ועל גמלין:
(ג) רש"י ד"ה מוטל וכו'
למאן קס"ד ולח"כ מ"ה
משכבו הפך באותה
בערה היא מלמעלה והוא
מלמטה קס"ד ולח"כ מ"ה
שכני קא משלח:

רַב גִּיסִים גֵּאֲזָה

דחני רב יוסף אין טראן
דלוען אלס ליראי
שמים. כבר שאלני עליה
תלמיד מבני ספרד היש
לה טעם ואני לא קבלתי
בה כלום וגם לא נשאלתי
עליה קודם לכן מעולם
ונסחתי לו כי זאת קבלה
היא ביד החכמה ולא
נודע לי שהוכיחו בה

טעם אבן נראין ודברים
בעיני שאפשר שיהו דומים
יראי שמים לדולעין ששכס
שהדולעין אין בכל פירות
הארץ גדולים מהם ואעפ"י
אינן מתנשאים על הארץ
אלא כל זמן שהן גדלין
ופרין הן מוסיפין נמיכות
בארץ כך הן יראי שמים אין
כל הבריות שמעלתו גבוהה

ממעלותם ולא עדין מהם
כדרשינן בהאי פסוקא
(איוב כח) הן יראת ה' היא
חכמה וסוד מרע בינה שכן
כלשון יוני קורין לאחת
היא לפי שממורש בפי' בימ
עובדת דף לאו ואעפ"כ כל
זמן שמוסיף לתן הקביה
גדולה וכבוד ונשיאות הן
מוסיפין עונה ותמכיר בענין
המאמר המלא

שספורש במדרש לסולמה
רבינו שהתורה (סולמה)
עונה דכתיב (וחש' כב) עקב
עונה יראת ה' ובתורה יראה
דכתיב (תהלים פא) ראשית
חכמה יראת ה' ובפרק
יציאות השבת כגמ' דבג'
סעורבא (והנה ג) אמר ר'
יחזק כן אלעזר כל שעשת
חכמה עטרה לראשה עשת
עונה עקב למלכות דכתיב

ענה עקב לסולייסה דכתיב
ראשית חכמה יראת ה'
וכתיב עקב ענה יראת ה'
ובנב' ריון בסוף פירקא
דכתיבי הדס (והלן דף נס)
אמר הקב"ה לישראל חושק
אני בכס שאפי' בשעה
שאני משפע לכם גדולה
אתם ממעיטין עצמכם לפני
נתי גדולה לאברהם אמר
נבראשית ית) ואנכי עמר ואמר

נתינו גדולה למשה ואהרן
אמר (שמות 16) ונחנו מה
נתינו גדולה לדוד אמר
הנביא (נב) ואנכי תולעת
ולא איש ולפיכך אפשר
שתהא כזונתן של חכמים
כדימיו יראי שמים לדחותם
בשביל הדבר הזה ועוד
נשמענה מגופה של מלה
לדחותו ולו עיני למרום וזו

היא מרת ירמי שמים כמו
שאמר חזקיהו (ישעיה' לח)
דלו עיני למרום כלומר שהן
בוטחין בו ומצפין אליו
ומתחילים לטובו והיה ישר
בעיני השואל זה המירוש
גם בעיני כל התלמידים
שהיו לשם ולפיכך
כתבתיו בזה המקום:

(א) פוליתיה ד"ה לספר
בתנחומא בראשית.